

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Που να βρω λόγια, τι να γράψω για των Τεμπών την τραγωδία;
Θρηνεί ο νους και η καρδιά για των «αρμοδίων» την ακηδία,
που προκαλεί θλίψη, οργή, αλλά και αηδία.
Τόσες δεκάδες νέες ζωές και όνειρα πήγαν χαμένα
από εγκληματικά λάθη και μυαλά πορωμένα.
Ποτάμια τα δάκρυα συγγενών, φίλων και της κοινωνίας,
που αντίκρυσαν με φρίκη τόπο Βαβυλωνίας.
Που να βρω λόγια παρηγοριάς στους δικούς τους ανθρώπους,
πως ν' ανακαλύψω συμπάθειας και συμβουλών τρόπους,
και πως ν' αντιμετωπίσω ηγετών την κυνική υποκρισία,
και τη θλιβερή προτροπή για «σιωπή» αντί για κραυγή με παρρησία;
Πλημμύρισε η Ελλάδα αθώνων μνήματα,
που παραμένουν άσβεστα διαμαρτυρίας μηνύματα.
Να θυμηθώ με φρίκη και προηγούμενα παρόμοια εγκλήματα;
Τον «Στρατηγό Άνεμο», την τραγωδία στο Μάτι και άλλα,
που στιγματίζουν την ιστορία μας με ματωμένα γράμματα, μεγάλα;
Και τραγική ειρωνεία: Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε κάθαρση στις τραγωδίες.
Στη σύγχρονη, αντί για κάθαρση, φαρσοκωμωδίες και παρωδίες.

Π.Ι.Καραφωτιάς